

RBR

r a p p o r t

NR. 1 - 2005 - ÅRGANG 21

Redaksjonen:

RBR Rapport er et medlemsblad for bedriftskunstforeningene i Rogaland og kommer ut tre ganger årlig.

I redaksjonen:

KAI SANDVIK
Tlf. 51 56 47 48 - 986 48 416
ka-k@online.no

JAN ERIK LUNDELL
Tlf. 408 54 752 - 51 50 16 38
jan.erik.lundell@aftenbladet.no

BERIT DANIELSEN
Tlf. 476 45 305
jan.lasse.danielsen@broadpark.no

METTE THORSNÆS
Tlf. 51 66 63 91 - 51 95 83 06
mette.thorsnaes@kluge.no

Privat abonnement: kr 70,-

Annonsepriser pr. år (3 utg.):

1/1 side kr 4750,- 1/2 side kr 2600,-
1/3 side kr 2000,- 1/4 side kr 1500,-

Grafisk design: Jan Erik Lundell

Trykk: Allservice

Opplag: 900

ISSN:1501-8164

Redaksjonen avsluttet: 1. mars 2005.

Forside: William Blake: Inferno, canto XIX

Styret:

Rogaland Bedriftskunstforeningsråd • Postboks 461 - 4304 SANDNES

Leder

JENS OLAV FLOBAK	NOSEFO	Tlf. 51 69 27 10
jof@nosefo.no	Priv.	Tlf. 51 67 06 18

Nestleder

BENTE JENSEN	Kruse-Smith	Tlf. 51 44 42 06
bente.jensen@kruse-smith.no	Priv.	Tlf. 51 67 51 94

Sekretær

BRIT PEDERSEN	Sandnes Kommune	Tlf. 51 67 55 15
brit.pedersen@sandnes.kommune.no	Priv.	Tlf. 51 55 61 99

Kasserer:

GRO VETRHUS HAUGLAND	ConocoPhillips Norge	Tlf. 52 02 13 31
gro.v.haugland@conocophillips.com	Priv.	Tlf. 51 55 61 99

Styremedlem

STEIN SØRLI	Stavanger Aftenblad	Tlf. 51 50 19 02
stein.sorli@aftenbladet.no	Priv.	Tlf. 971 90 476

RAGNAR KVESETH	Halliburton	Tlf. 51 83 77 09
ragnar.kveseth@halliburton.com	Priv.	Tlf. 51 55 61 59

Varamedlem

JAN EIKELAND	Gilde Vest	Tlf. 51 57 45 00
jan.eikeland@gilde.no	Priv.	Tlf. 51 65 29 27

Omvisning

på

Rogaland Kunstsenter og Grafisk Verksted

Nedre Dalgate 4-6, Stavanger

Torsdag 14. april kl. 18.00

Utstillere:

Ellen Røed og Patrik Entian

Egen invitasjon sendes ut til medlemmene,
se også: <http://www.bedriftskunstforeninger.no/>

Leder.....	3
Kunstnerportrett	4
Kunstseminaret 2005	6
William Blake	8
Stavanger Glassblåseri	10
Den store innkjøpsguiden ..	12
Ringenes billedskaper	15
Jens Leder	16

Gråtende elg i solnedgang

Har jeg mast for mye om innkjøp - eller kanskje for lite? Et par historier jeg har hørt nylig kan tyde på det siste. Det blir mye fokus på innkjøp i dette nummeret med en lang artikkel om hvordan man bør gå fram når man er ute og handler. Derfor kan det jo være greit å vise hvordan man ikke skal gjøre det med et par skrekkhistorier fra virkeligheten. Tenk deg en forening som skal ha 70 gevinster til trekningen. Året går og ingen bilder dukker opp på veggene i bedriften. Noen timer før årsmøtet skal starte kommer en kunsthandler med 100 bilder i en varebil. De henger han opp i lokalet der trekningen skal foregå og trekker seg så tilbake. Etter at årsmøtet er ferdig og medlemmene har valgt sine gevinster, kommer kunsthandleren tilbake og tar med seg de resterende 30 bildene. Neste dag lager han en faktura på de 70 bildene medlemmene har valgt og sender så denne til styret i foreningen. No vart du skremt, ja! Og du er ikke alene om det. Hva skal denne foreningen egentlig med et styre? Det beste var om de la ned virksomheten, eller så burde de i alle fall være så vennlig å ikke kalle seg en bedriftskunstforening.

Den andre foreningen jeg skal fortelle deg om har en innkjøpskomité som består av én person, og det er styreformannen. I sene kveldstimer, ja vi får jo håpe at han ikke bruker arbeidstiden til dette, sitter denne personen foran sin PC og handler alle gevinstene til foreningen via internet. Etter hvert dukker det opp noen forundringspakker i posten, og for å si det rett ut; la oss håpe det er noe skrot! La oss håpe de er blitt rundlurt, for noe bedre har de ikke fortjent. Hvis medlemmene i denne foreningen ikke vet hvordan de skal fjerne et udugelig styre på neste årsmøte, så kan de henvende seg til meg.

Å drive en bedriftskunstforening handler om bidra til å øke interessen for kunst hos medlemmene blant annet ved å kjøpe inn god kunst. En viktig del av denne prosessen er å øke kompetansen i innkjøpskomiteen ved å reise på seminarer, gå på foredrag og omvisninger osv. osv. Og så bør medlemmene sørge for at det blir en fornuftig rotasjon i innkjøpskomiteen hvis ikke styret fikser det. Å være medlem i en forening betyr ikke at man skal finne seg i alt. Mener du at styret ikke gjør jobben sin så kan du foreslå andre kandidater på årsmøtet enn det valgkomiteen legger fram. Ser du et amatør-bilde på veggen i din bedrift så riv det ned og lever det til styret med klar beskjed om hva de kan gjøre med det. Styret har ansvar for å forvalte medlemmenes og bedriftens penger, og misbruker de dette ansvaret ved å handle skrot, så bør de få lov til å gå på planken.

Nå får det være nok om innkjøp for en stund, for det er ikke sikkert at det er det vi trenger å jobbe mest med framover. Kanskje burde vi nå sette fokus på andre aktiviteter som foreningene burde bli bedre på, som for eksempel å arrangere omvisninger på utstillinger eller leie inn forelesere til årsmøtet. En god start ville være om styrene nå begynte å viderefordre informasjon og invitasjoner fra RBR til sine medlemmer.

POP ART I RYFYLKEGATEN

Elin Melberg er en ung kunstner, men er allerede anerkjent og populær i kunstretser både i Norge og i utlandet. I en alder av 'bare' 28 år har hun allerede en imponerende lang liste separatutstillinger og gruppeutstillinger på sin vita. De fleste utstillingene har funnet sted i London, men Portugal, Japan og Stavanger figurerer også på listen.

Tekst og foto: Berit Danielsen

RBR besøkte henne i atelieret i Ryfylkegaten i Stavanger, der hun er nabo med både Craig Flannagan og flere andre som driver med forskjellige former for kunst, bl.a. grafikere og dansegrupper. Rundt omkring i atelieret står store, fargerike bilder i forskjellige stadier av fullføring. De aller fleste er laget i hennes foretrukne teknikk, akryl på lerret. Bildene skinner i sterke farger, det er ikke akkurat noe dempet over uttrykksformen. Mange omtaler hennes kunst som 'tegnseriekunst'. Selv mener hun at det er en slags pop art, og det kan vel i manges øyne minne om tegneserier. Hun bruker ofte personer hun kjenner som modeller for personene på bildene. Store formater, klare

farger, enkle, men realistiske figurer, ofte mennesker, men også med elementer av stiliserte og intrikate mønstre innimellom. Hun lager også arbeider med tusenvis av påsydde perler, og enkelte collager, men hovedsakelig arbeider hun med akryl på lerret.

Utdannet til fattigdom?

"Det er en prosess å finne den stilen du vil arbeide med", hevder Elin Melberg. "I de syv årene jeg gikk på skole prøvde jeg ut de fleste stilarter og prøvde å finne min egen stil. Etter hvert ble det mye jobbing med foto, men da jeg begynte på Mastergraden ga jeg opp det og begynte å male igjen. Det var en dramatisk forandring for meg. I mine arbeider kan du nok lett se det fotografiske uttrykket som jeg jobbet med før maleriene. Jeg synes det fungerer bedre når jeg tar det inn som et element i maleriet. Det var rett og slett slik at jeg lette blant alle mulige stilarter til jeg fant en uttrykksform som jeg var komfortabel med og som uttrykte det jeg vil si. Men jeg er ikke ferdig med utviklingen min, så langt ifra. Jeg ser nye muligheter hele tiden, jeg har masse nye ideer om hvordan jeg kan jobbe og utvikle meg videre.

Jeg har alltid visst at det var dette jeg ville drive med", fortsetter Elin. "Så langt tilbake som jeg kan huske har det aldri vært noe annet for meg. Heldigvis har jeg hatt foreldre som har støttet meg i mine valg, selv om de av og til ymtet om at jeg utdannet meg til fattigdom". I 1995, da hun var 19, begynte hun på kunstsolen i Rogaland, og tok eksamen der i 1997. Deretter ble det tre år på Winchester School of Art i England, der hun tok en

Bachelorgrad i Fine Art (painting), og så fortsatte hun med Masterstudier i Fine Art (printmaking) ved Royal College of Art der hun tok eksamen i 2002.

Hjem til Stavanger

"Etter at jeg var ferdig utdannet bodde og arbeidet jeg et par år i London, men etter hvert følte jeg at det var på tide å komme hjem igjen til Stavanger", sier hun. "Stavanger er et spennende sted å være, det skjer mye her, det er billigere å leve, kunstmiljøet er rikt og variert og det er kort

vei ut i Europa herfra. Jeg føler at det var det rette å gjøre nå. Det har gitt meg inspirasjon og nye impulser. Miljøet her i dette huset, med så mange mennesker som utøver så mange forskjellige former for kunst er veldig inspirerende. Dette er vel den egentlige 'Tou Scene'. Det er her kunsten skapes, formes og finpusses; på Tou Scene blir den presentert for publikum". Det er i hvert fall tydelig at Elin Melberg er en blitt en populær kunstner i mange kretser, selv om det har tatt litt lenger tid her i Norge enn i England. Som Elin selv uttrykker det: "Det gikk lettere å få folk til å like bildene mine i London enn her i Stavanger. Dette er arbeider som utfordrer deg litt, og som du på en måte må varmes opp til å like. Jeg liker det at noen faller pladask for mine arbeider, mens andre synes de er helt forferdelige. Det er slik det skal være. Hvis alle liker mine arbeider er jeg ikke fornøyd".

Det blir travle tider for Elin Melberg det neste året. I desember 2004 åpnet en utstilling i London, hun deltar på Liljevalchs Vårutstilling i Stockholm, i slutten av februar deltar hun på en kollektivutstilling i Galleri Haaken i Oslo og på utstillingen "Store formater" i Kunstgalleriet. På toppen av det hele har hun separatutstilling i Kunstgalleriet til høsten og deltar på utstillingen "RCA Secret" i Gulbenkian Gallery, RCA, London. Så her har dere sjansen, gå og se en "ung og lovende" kunstner på utstillingene i Stavanger i år.

Aldri alene på rom 10

RBR seminar = suksess? Dette er kanskje en dristig påstand, men historien har vist at den antagelig er riktig. Årets seminar går inn i rekken av mange slike - og kan kanskje til og med betegnes som det hittil mest vellykkede.

Tekst : Mette Thorsnæs, foto Kai Sandvik

12.-13. februar 2005 var vi nærmere 50 personer som hadde to flotte dager på Utstein Kloster Hotell. At været også ble flott, skulle dessverre vise seg å bli en plage. Lysbildeframvisningene må for foreleserne ha fortonet seg som en liten katastrofe. I stedet for farger og former, dybde og perspektiv, så vi tidvis kun noe lyst og intetsigende på lerretet. Vi måtte ta frem fantasien og stole på hva foreleserne sa at vi så. Det vi ikke fikk se ble imidlertid formidlet av meget verbale forelesere som hadde ordet i sin makt, slik at opplevelsen totalt sett ble god. Den tilmålte tiden for hver enkelt forelesning ble ofte overskredet, uten at tilhørerne ble lei seg av den grunn; tiden bare fløy. Alle fire var interessante og kunnskapsrike; hver på sitt felt og hver på sin måte. Det var to dager fulle av vari-

asjon, og Utstein Kloster Hotell var et hyggelig sted å være, med god mat og god drikke.

Smykker, jazz og Munch

Smykkekunstneren Fie von Krogh viste oss egenproduserte smykker fra perioden 1981 (da hun gikk ut fra Statens Håndverk og Kunstindustriskole i Oslo) til 2002. Hun fortalte om hvert enkelt smykke, om bakgrunnen for valg av materialer og sin egen utvikling i faget. Det fulgte også med små historier til flere av smykkene og hva som hadde inspirert henne, eksempelvis reiser, bl.a. til Afrika.

Billedkunstner Terry Nilssen-Love tok oss med på en reise gjennom utviklingen av sitt kunstneriske uttrykk ved å ta for seg egne bilder fra tidlig produksjon og frem til i dag. Geometrisk inndeling og kvadratisk form har vært gjennomgående i hans bilder helt fra begynnelsen. Han lar seg inspirere av musikk som jazz, klassisk og flamenco. Han gikk gjennom de forskjellige teknikkene han har brukt gjennom tidene og sa at det å finne en tittel til hvert bilde ofte var det vanskeligste. På en sjarmerende måte knyttet han små anekdoter til noen av sine bilder, og vi fikk også klart forståelsen av at som kunstner må en tåle ganske mye.

Kunsthistoriker, dr. art. Frank Høifødt startet med å betegne sitt foredrag om Edvard Munch som "en outsiders beretning om jakten på mening". Munch ville formidle innhold og sannheter som vanlige folk ikke så. Vi ble vist bilder fra Munch-muséet og fikk Høifødts "forklaringer" til disse, ble forklart hvem Munch var inspirert av og i tillegg fikk vi høre store deler av Munchs

livshistorie. Munch startet med å male verden realistisk og fanget motivet spontant i et naturalistisk formspråk. Trendene i tiden påvirket ham imidlertid, i likhet med de han hadde omgang med. Bl.a. var Munch inspirert av Krogh, Hans Jæger, Gauguin og Van Gogh, og vi fikk se bilder av disse til sammenligning. Etter hvert la Munch mer vekt på det meningsfulle og utviklet symboler som gikk igjen i det ene bildet etter det andre. Den urettferdige lidelsen forekommer ofte, og syndefallsmotivet har stor plass. Kjærlighet, angst og død er tre temaer Munch konsentrerte seg sterkt om. Vi fikk også høre om hvilke reaksjoner Munchs bilder utløste i den tiden de ble malt og at det høsten 1900 skjedde et skille. Kunstkritikere uttalte seg negativt ved å fastslå at Munchs bilder ikke egnet seg til å dekorere et hjem. Resultatet ble en serie pene vinterlandskapsmalerier uten noe budskap - altså veldig atypisk for Munch. Høifødt har tatt sin doktorgrad om ham, og det var tydelig at han innehar et vell av kunnskap om Munch og også at han er meget begeistret; noe som i høyeste grad kom oss tilhørere til gode!

Fra Hertervig til Gormley

Lars Hertervig er kalt lysets maler. Kunstkritiker Trond Borgen ga oss et engasjert og spennende innblikk i Hertervigs liv. Historien om fattiggutten som ble oppdaget av de rike og hvordan disse investerte i sin egen gode smak. Hertervig ble gitt pengestøtte og måtte male som han ble fortalt - helt til han ble erklært sinnssyk og etter behandling utskrevet som uhelbredet. Han gikk fra da av bort fra å male i henhold til de romantiske tradisjonene og begynte å male etter sitt eget hode, noe samtidige forsto som galskap. Han ble nyskapende pga. sin skjebne, men også meget fattig. Han mistet sin status, men med en indre drivkraft fortsatte han med å male. Det var en indre billedstrøm som måtte ut, og han malte sine drømmer og fantasier - langt forut for sine samtidige. Dette ses tydelig i dag. Borgen foreleste om Hertervig helt ubundet av et eventuelt manus og fremsto som utrolig engasjert og interessant.

Borgen holdt også et foredrag om Antony Gormleys "Broken Column". Selv har jeg aldri vært negativ til de 23 jernmennene, men hvis så hadde vært tilfelle er jeg overbevist om at Borgens forelesning ville gjort meg til ihuga Gormley-fan. Maken til entusiasme og velfundert gjennomgang av et kunstverk! Vi fikk Borgens syn på flere av Stavangers offentlige skulpturer - særlig sett i lys av byens status som europeisk kulturby i 2008 - og han var ikke nådig. Sauer, ponnier, fiskekoner m.v. fremstår ifølge Borgen som forstørret peisnips. Flere abstrakte verk fikk også gjennomgå og av Borgen betegnet som forsøpling av det offentlige rom. Av de som står for utvelgelsen synes "kultur og åndsliv som å være ensbetydende med handel, shopping og business". Konkusjonen er at Stavanger må slutte å si ja takk til hva som helst. Det byen trenger, og som vil gjøre Stavanger til en spennende by å besøke, er noe unikt som kun kan identifiseres med vår egen by. Gormleys jernmenn har gitt oss nettopp det, mener Borgen.

Hver enkelt skulptur er helt lik, men fremstår likevel som forskjellige idet hver enkelt tar farge av sine omgivelser. De

blir også unike for hver og en av oss idet opplevelsene er kun våre egne. Vi fikk høre om plasseringen og hvordan de infiltrerer byen på en uvanlig måte og definerer byrommet på ny. De står ikke på sokkel og er dermed ikke hevet over hverdagsmenneskene. De får kunsten til å handle direkte om deg og meg, og blir integrert i våre hverdagsliv. De gir en stedsspesifikk mening og en overordnet mening. Stedets ånd farger vår opplevelse av skulpturen. De kan f.eks. ses som skytsengler i menneskelig form som dukker opp for å beskytte oss og sette våre liv inn i et større perspektiv. Rikdommen og menings- og tolkningsmulighetene er store. Det var en opplevelse og berikelse å få all denne innsikten fra Trond Borgen.

Oppholdet ble også krydret med en omvisning på Utstein kloster. Lisa, en frodig og festlig guide, tok oss gjennom klosterets historie på en interessant og forførende måte, krydret med saftige historier så vel som selverfarte skrekopplevelser. Spesielt kommer vi til å huske gjengangeren Cecilie og gjesterom nr. 10, hvor man aldri er alene.

Profeten

fra 28 Broad Street

William Blake er en av de mest fascinerende og eksentriske kunstnere i historien. Mange av hans samtidige betraktet ham som en gal mann, delvis på grunn av hans religiøse visjoner. Ikke bare var han en dyktig grafiker og maler, men han regnes også av mange for å være en av Englands beste poeter. Hans stil var banebrytende og inspirerer mange også i dag.

Tekst: Kai Sandvik

Portrett av William Blake

William Blake ble født inn i en middelklassefamilie i London den 28. november 1757. Han hadde en god barndom, hans foreldre var moderat velstående og det manglede som regel ikke noe i hverdagen. William ble ikke sendt på skole, kanskje var foreldrene redde for at han skulle bli mobbet for sine religiøse syn. Foreldrene var tolerante og tok dette med fatning, men en gang han kom løpende og fortalte at han hadde sett profeten Ezekiel sitte under et tre, fikk han pryl. Moren tok seg av utdanningen hans og lærte ham å lese og skrive. Fra tidlig alder var han veldig interessert i å tegne, og foreldrene så snart at han hadde et talent for dette. I en alder av 10 år fikk han begynne på Henry Pars' tegneskole, der var han i nesten fem år.

Poetiske skisser

I 1772 begynte Blake som lærling hos Henry Basire, en av Londons mange gravører. Etter to år ble han sendt ut for å tegne gotiske monumenter i Westminster Abbey, flere av hans tegninger ble senere brukt i et bokverk om engelske gravmonumenter. Opplæringen i faget var meget grundig og lærlingtiden varte i hele syv år. I 1779 startet han opp som profesjonell gravør samtidig som han studerte ved Royal Academy. Her ble han kjent som en rebell fordi han åpent kritiserte kunstnere som var tidens forbilder, som for eksempel Rubens. Blake mente at disse kunstneres bilder var uferdige, i motsetning til Raphael og Michelangelo, som var hans forbilder. Det er i denne perioden han møter en annen eksentrisk kunstner, sveitseren Henry Fuseli, som blir en god venn. Det blir også en annen kunstner, John Flaxman, som etter hvert blir hans viktigste oppdragsgiver. De første årene har Blake mange oppdrag med å gravere illustrasjoner for bøker etter andres tegninger. I 1882 gifter han seg med Catherine Boucher, og året etter gir han ut sin første diktsamling, "Poetical Sketches". Etter hvert begynner han å eksperimentere med relieff-etsning, en teknikk hvor man maler eller teg-

ner direkte på en kopperplate med syreressistent maling. Når kopperplaten legges i et syrebadd blir den malte overflaten stående igjen som et relieff. Denne teknikken brukte han til å gi ut sin egen poesi i trykt håndskrift med egne illustrasjoner. Etter at sidene var trykt måtte de fargelegges for hånd, en arbeidskrevende prosess som gjorde at opplagene ble ganske små. Et av de første verkene i denne teknikken som han kalte "illuminert trykk", var boken "The Marriage of Heaven and Hell". Dette er en profetisk bok i bibelsk stil, men med Blakes egne profetiske visjoner som på denne tiden er sterkt påvirket av den franske revolusjon og den svenske mystikeren Swedenborg. Dette var ikke bare et radikalt brudd med måten å trykke en bok på, men også med hvordan man presenterer poesi og kunst som en helhet.

Det tapte paradiset

I boken "The Marriage of Heaven and Hell" begynner Blake å skape sin egen mytologi med karakterer som Orc, en slags messias, og Urizen, en grusom gud i det gamle testamentets ånd. Det gjennomgående temaet er kampen mellom fri kjærlighet og opplysningstidens demokratiske ideer på den ene siden, og konservativ oppdragelse og fordømmende moral på den andre. Dette utvikler han gjennom flere bøker før han til slutt summerer opp denne mytologien i boken "The Last Judgement". Inspirasjonen til dette henter han fra en annen engelsk poet som han beundrer, John Milton, mest kjent for boken "Paradise Lost". Blake lager også mange akvareller inspirert av "Paradise Lost", men det er først i vår tid boken blir gitt ut med hans illustrasjoner. 1790-årene er gode for Blake, han har mange oppdrag og bor godt i Lambeth hvor han til og med har råd til en tjener. Hans arbeidsinnsats er enorm og det han produserer i disse ti årene er mer enn det andre kunstnere bruker halve livet på. Men mot slutten av tiåret går det nedover, han mister mange av sine oppdragsgivere, og hans bøker selger ikke så bra som han hadde håpet. Det blir ikke bedre når han møter en middelmådig dikter ved navn William Hayley og lar seg overtale til å illustrere hans bøker. Han flytter da til Felpham i Sussex hvor han bor og arbeider i et lite hus på landet. Her skaper han en av sine mest kjente bøker; "Milton: A Poem" som han gir ut noen år senere. Men Hayleys bøker selger ikke og Blake skjønner at han må komme seg ut av dette samarbeidet. I 1802 flytter han

tilbake til London og begynner på det som skal bli hans mest berømte verk, "Jerusalem". Dette arbeider han med fram til 1820, et gigantisk verk på over hundre sider som skal grave- res, trykkes og fargelegges for hånd.

Dantes Inferno

I denne perioden møter han Thomas Butts som kjøper mange av Blakes bilder, bl.a. illustrasjoner til bibelen. Butts samling er en av de viktigste kildene vi har i dag til Blakes arbeider. En annen av Blakes beundrere er George Cumberland som var med på å grunnlegge National Gallery. Gjennom ham blir Blake kjent med Samuel Palmer som tilhører en gruppe unge kunstnere som kaller seg "The Shoreham Ancients". Ikke bare deler de Blakes oppfatning om at tidens kunst er i forfall, men de ser også opp til Blake som et forbilde. For Blake som var vant til at hans samtidige gjorde narr av ham og betraktet ham som en tulling, ble dette en stor opplevelse. I tillegg til det sosiale samværet med disse kunstnerne lærte han også mye teknisk av dem, spesielt innen akvarell. Blake opplever dette som gode år, selv om hans store verk "Jerusalem" blir en økonomisk fiasko. Han jobber like hardt som før og begynner i 1823 arbeidet med å illustrere Jobs Bok. I 1825 starter han på et stort nytt prosjekt, nemlig å illustrere Dantes "Inferno". For å kunne forstå verket bedre lærer han seg italiensk slik at han kan lese originalteksten. Tidligere har han lært seg gresk og hebraisk av lignende årsaker. Dette verket jobber han med helt til han dør den 12. august i 1827. Han arbeider helt til det siste, selv i sykesengen tegner og maler han. Illustrasjonene til "Inferno" blir aldri helt ferdig, og blir ikke utgitt sammen med Dantes tekst før i 1998.

Etter sin død ble William Blake lagt i en umerket grav i Bunhill Fields, og det er først i de senere år at det er blitt satt

opp et ordentlig gravmonu- ment over ham og hans trofas- te kone Catherine. I det 20. århundre ble Blake gjenoppda- get, og en av de som bidro mest til det var den irske dik- teren William Butler Yeats. Ikke minst var det Blakes ideer om fri kjærlighet som gjorde at mange ble interes- sert, og samtidig oppdaget man også hvilken stor kunst- ner han var. I dag regnes han blant Englands aller største kunstnere og det er en posisjon han har fortjent.

Paradise Lost

Kilder:

Raymond Lister: William Blake
(G. Bell & Sons Ltd., 1968)

William Blake: The Complete Illuminated Books
(Thames & Hudson, 2000)

Dante Alighieri: Inferno (The Folio Society, 1998)

Inferno: Canto V

Trolldom på Gausel

Kunst og kultur blomstrer for tiden i Stavanger-regionen, og kunstnere tar over det ene gamle og forlatte lokalet etter det andre. I Stavanger har kunstnerne inntatt det gamle Toubygget, mens tidligere Gausel Kolonial er blitt glassblåseri på sine gamle dager.

Tekst og foto: Berit Danielsen

Ute blåser en sur vind, det er rundt null grader denne dagen i februar, men inne i lokalene til tidligere Gausel kolonial er det varmt, stekende varmt. I hjørnet bak oss står glassblåserovnen på full styrke. Flammene lyser ut gjennom ovnsdøren, som står åpen. "Den står på både natt og dag", sier Trine Sundt, daglig leder av Stavanger Glassblåseri, "og det er ingen billig affære. Den bruker ca. 1 tonn gass i måneden". Lokalet er fylt med Trines arbeidere; vinglass, lysestaker og noen få vaser og krukker. Glasset lyser i alle regnbuens farger. "I ovnen har jeg rent glass, men når jeg blander inn forskjellige kjemikalier og metaller får glasset forskjellige farger. Det vinglasset jeg akkurat nå holder på

å lage har store korn med svart farge, som jeg sprer ut som et mønster i glasset". Assistenten, Heléne Gullichsen, kommer med en klump mørk rødt, nesten flytende glass som hun holder mot enden av glasset. Trine snurrer staven rundt mens hun holder et verktøy bort til det myke glasset, og vips så har glasset fått en stett å stå på. Det er nesten som trolldom!

Fra drøm til realitet

"Dette er en drøm som er gått i oppfyllelse", sier Trine. "Helt siden jeg var ferdig utdannet ved Glasskolan i Kosta i Sverige i 1994 har jeg hatt som mål å bli selvstendig og kunne lage det jeg selv ønsker å lage. Og nå bød

sjansen seg. Det er helt ideelt, lokalet var ledig, jeg bor i etasjen over og det er ingen andre glassblåserier i Rogaland". I årene siden 1994 har hun arbeidet flere steder i Norge, bl.a. i Tvedestrand glasshytte, Glasshytta på Berger, Hadeland Glassverk, Glassøyet AS i Hokksund og ved Kongsfoss Glasshytte. Og nå på Gausel. "Det er nesten som å komme hjem", ler Trine, "jeg har savnet Vestlandet. Det er for kaldt på Østlandet, og som bergenser er jeg mer glad i regn enn i snø, når det først er snakk om nedbør".

Glassblåseriet ble åpnet 2. oktober 2004 og i følge Trine går det ikke en dag uten at det er kunder innom og går ut

igjen med et eller annet som de har kjøpt. "Mange synes at prisene er høye, men man må jo tenke på at alt er laget for hånd, og det er mye svinn. En liten feil og glasset er ødelagt. Eller det går i gulvet. Dessuten er det dyre råvarer, bare gass til ovnen koster en liten formue".

Nye ideer

Trine har også oppdaget andre måter å utnytte glassblåseriet på. "For en tid siden hadde jeg noen her som var på teambuilding, og de fikk prøve seg som glassblåsere, selvsagt med god hjelp fra meg. De laget hver sin lille skål som de fikk med seg som et minne, og det tror jeg var populært. Det er noe jeg kan tenke meg å gjøre mer av".

Med tid og stunder kan Trine tenke seg å ta inn en lærling. "Jeg er kvalifisert til det, men jeg må likevel godkjennes som lærlingbedrift. Det finnes ingen glassblåserutdannelse i Norge, og det burde være interessant å få til en lærlingplass i Stavanger-distriktet".

Glassblåseriet er åpent tirsdag - lørdag, og ellers etter avtale. "Jeg har jo familie å ta hensyn til", sier Trine, "og jeg har bestemt meg for å ha 'vanlig' arbeidstid; tirsdag, onsdag, torsdag og fredag er det åpent fra 10 - 16 og lørdag 12 - 16. Men ønsker noen å komme til andre tider er det bare å slå på tråden, så får vi se hva vi kan få til".

Det handler om kunst

Tekst: Kai Sandvik

For en bedriftskunstforening er innkjøp av kunst en av de mest krevende oppgavene. Innkjøpskomiteen skal omsette medlemmenes og ofte også bedriftens penger til kunstobjekter, og dette er et ansvar som må tas på alvor. Mange sliter nok med dette, men de fleste problemer kan løses ved planlegging og gode forberedelser. Denne artikkelen er ment som en hjelp og veiledning på veien fram mot gode innkjøp.

Vedtektene

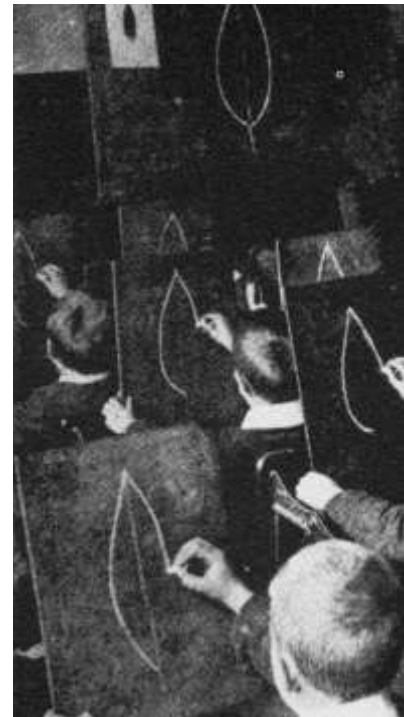
Dette er grunnsteinen i en forening og her skal de viktigste retningslinjene for innkjøp finnes. La oss begynne med formålsparagrafen hvor det forhåpentligvis står noe slikt som dette: "Foreningens formål er å .....stimulere til øket interesse, kunnskap og forståelse av god kunst blant de ansatte". Denne paragrafen er kanskje ikke til så mye praktisk nytte, men intensjonen bak denne formuleringen er noe vi skal ha i minne når vi er ute og handler.

I vedtektene skal det også stå om foreningen har både A- og B-trekning, og kanskje står det noe om fordelingen av disse rent kostnadmessig. Ut fra dette kan man beregne en snittpris for A- og B-gevinstene. Enkelte foreninger har en klausul om at en A-gevinst ikke får koste mindre enn det enkelte medlem har betalt inn. Dette forutsetter at de midlene man får fra bedriften minst dekker administrasjonsutgiftene for foreningen pluss kostnadene ved eventuelle B-gevinster. Jeg kommer tilbake til kunstens kostnad kontra verdi senere i artikkelen. Det bør også stå noe i vedtektene om hvor mange som minimum må stille fra innkjøpskomiteen før man er beslutningsdyktige og kan foreta et innkjøp, det vanlige er tre personer. Noen foreninger lar de enkelte medlemmene av innkjøpskomiteen foreta innkjøp på egen hånd, dette er en praksis som det må advares sterkt mot. Bortsett fra at lederen for innkjøpskomiteen på denne måten fraskriver seg sitt ansvar, vil det også føre til redusert variasjon blant de innkjøpte kunstverkene, noe som ikke er i medlemmenes interesse.

Og så kommer vi til det viktigste og som dessverre ikke står i alle foreningers vedtekter, nemlig at det kun skal handles kunst av anerkjente kunstnere. Innkjøpskomiteen har ansvaret for å disponere medlemmenes og kanskje også bedriftens penger, og disse skal ikke benyttes til å kjøpe inn noe som på det seriøse kunstmarkedet vil være verdiløst. Du vil ganske sikkert få servert teorien om at amatørkunst kan bli verdifull om x antall år, men da snakker vi om gambling, og det er ikke noe en innkjøpskomité skal drive med. Står det ingenting om dette i vedtektene bør man legge fram et forslag til første årsmøte i foreningen.

Planlegging

Før man starter årets innkjøp bør innkjøpskomiteen samles til et planleggingsmøte. Første post på agendaen er å fastslå hvilke midler man har til rådighet og hvordan de skal fordeles. En snittpris pr. gevinst er kjekk å ha, men la den ikke bli en tvangstrøye. Så bør man lage seg en omtrentlig tidsplan fram mot trekningen og her det flere muligheter. Noen vil ha unnagjort innkjøpene så fort som mulig fordi medlemmene da får veldig god tid til å gjøre seg kjent med kunstverkene. Et motargument er at det blir veldig mye på en gang og mange medlemmer vil synes det er bedre at det kommer nye spennende kunstverk med jevne mellomrom. Det viktigste motargumentet er at det må handles veldig mye på kort tid og på denne måten blir man mindre kritisk til det man kjøper fordi man skal fylle kvoten. Det går altså ut over kvaliteten på de innkjøpte gevinstene og dessuten går man glipp av ting som skjer resten av året. Neste post er å gjøre seg opp en mening om hvor innkjøpene skal gjøres. Her er det nyttig å trekke på tid-

Thomas Rowlandson: *The Chamber of Genius*

ligere års erfaringer, men vær åpen for at ting kan endre seg. Nystartede foreninger bør rådføre seg med flere andre foreninger, RBR kan bistå med å formidle kontakt. I utgangspunktet bør man spre innkjøpene så mye som mulig så lenge man handler med seriøse gallerier. På denne måten sikrer man større variasjon og man unngår det tidligere nevnte presset ved å måtte handle mye på en gang. Så kommer vi til et spørsmål som har vært diskutert siden den første bedriftskunstforeningen ble dannet, skal man handle hos gallerier eller direkte fra kunstnerne. Svaret er i grunnen gitt av kunstnerne selv i det de fleste av dem ønsker seg livskraftige gallerier som kan formidle deres kunst på en profesjonell måte ved tilstedeværelse i sentrale strøk hvor de fleste kundene er. I et galleri kan du fritt velge hvilke kunstnere du vil kjøpe av, har du gjort en avtale med en kunstner så skal du være tøff om du går derfra uten å ha kjøpt noe. Det er nok kjøpepress om du ikke skal skape det selv.

Viktoriansk tegneklasse

Et annet fenomen som en forening må ta stilling til er omreisende kunsthandlere. Denne virksomheten er i bunn og grunn skapt av det enorme marked som bedriftskunstforeningene representerer og av det faktum at man ikke har klart å eksportere denne ideen utenfor Rogalands grenser. Det er bare én grunn som kan rettferdiggjøre at man handler av omreisende og det er at de lokale galleriene ikke kan tilby den variasjon av kunstnere, teknikker og uttrykk som man ønsker seg. Og forholder det seg slik bør man for all del gjøre de lokale galleriene oppmerksom på det slik at de kan forbedre seg på dette punktet.

Et relativt nytt fenomen er kunsthandel via internet. Noen vil kanskje tro at man her kan gjøre gode kjøp i et marked som er mye større enn det lokale. Men vet man hva man kjøper her? De som tror at man kan vurdere et kunstverk ut fra et foto, som i tillegg har dårlig oppløsning, kan ikke ha mye kunnskaper om kunst. Og hvordan skal man kunne vurdere kvalitet og ekthet via dette mediet? Dette kan fort bli en meget dyr måte å handle på, og vil i alle fall ikke bidra til å gi medlemmene av innkjøpskomiteen en bedre forståelse av kunst.

Henvendelser

Er man leder for en innkjøpskomité er det én ting som vil oppleves mer stressende enn noe annet, og det er alle henvendelsene man får fra kunsthandlere. Dette er noe alle som arbeider med innkjøp må regne med og det er helt normalt. Det som er viktig er å lære seg å takle det på en rolig og rasjonell måte. Telefoniske henvendelser er den mest vanlige salgsmetoden og den som kan være vanskeligst å takle. Er du opptatt eller stresset når du får en slik henvendelse så er det beste å si dette rett ut til den som ringer, men for all del på en rolig måte. Avtal at du enten ringer tilbake eller at den andre kan ringe på et senere tidspunkt. Men husk; har du gjort en slik avtale må du overholde den. Hvis den som ringer er ukjent bør du be om å få tilsendt informasjon om virksomheten pr. post eller e-post inkludert en liste over hvilke kunstnere vedkommende representerer. Så kan komiteen i ro og mak vurdere om dette er interessant. Listen over kunstnere kan si mye om en kunsthandler, om hvilken type kunder de henvender seg til og om de tør satse på kunst som ikke ligger midt i løypa. Finner dere kunstnere på listen som er amatører så bør dere ikke handle med denne kunsthandleren. Men husk å gi vedkommende tilbakemelding om dette og påpek grunnen til at dere avviser dem. Er dere i tvil om en kunstner så kan dere bruke nettstedet til kunstsentrene: <http://www.kunstnersenter.no/>. Her vil dere finne medlemslister fra de fleste fylkeslagene av NBK (Norske Billedkunstnere). Medlemsliste for Norsk Billedhoggerforening finner du her: <http://www.skulptur.no/>. Det ligger linker til disse på RBRs nettsted.

Uansett hvilken type henvendelser man får så svarer det seg å opptre vennlig og korrekt. Gi klar beskjed om hvorfor dere eventuelt ikke vil handle med vedkommende enten dere ikke er fornøyd med utvalg, kvalitet eller service. En seriøs kunsthandler vil merke seg konstruktiv kritikk og gjøre forbedringer. Husk at det er i enhver bedriftskunstforenings interesse at det finnes et antall seriøse kunsthandlere som kan tilby en rik variasjon av kunst.

Innkjøp

Heldigvis er det sjelden at alle medlemmene i en innkjøpskomité er enige om hva som skal kjøpes inn. Heldigvis fordi smaken hos medlemmene er minst like variert som den kunsten som tilbys i markedet. Noe av det tristeste som

finnes er medlemmer av innkjøpskomiteer som påstår å vite hva medlemmene vil ha. Det vet de selvfølgelig ikke, like lite som medlemmene vet om de vil ha noe de ikke har sett. Innkjøpskomiteens ansvar er krystallklart, og det er å følge opp intensjonene i formålsparagrafen. Det gjør man ved å sørge for et bredt utvalg av kunstnere, teknikker og uttrykk, og ved å velge kunst av god kvalitet. Mange foreninger kjøper inn nesten bare lokale kunstnere. Det er ikke noe galt i dette, men man fratar medlemmene muligheten av å bli kjent med mange spennende kunstnere fra andre deler av landet. Også i våre nordiske naboland skjer det mye spennende innen kunst. Og det er ikke slik at utenlandsk kunst er dyrere, generelt sett er det heller Norge som ligger på pristoppen. Når det gjelder teknikker har det blant mange foreninger vært en evig jakt på originaler ut fra en tro på at disse er mer verdt. For det første så står det ingen ting om verdi i formålsparagrafen, og for det andre så er denne oppfatningen stort sett feil. I den prisklassen de fleste foreninger opererer er det kanskje større sjanse for verdiøkning på et trykk hvis man velger riktig. Det virker som om markedet for tiden er oversvømt av litografier, mens det er lite av andre trykketeknikker. Tegninger og små skulpturer, som jo også er originaler, er nesten fraværende. Her er det viktig at foreningene etter spør ting som man savner, slik at man kan sikre et bredere utvalg. Når vi så kommer til et kunstverks uttrykk er vi straks over på et mye vanskeligere tema. Her er det vanskelig å si noe generelt bortsett fra at man må være åpen

for nye ting og ikke la sine fordommer bestemme. Smaken blant medlemmene er ikke bare veldig forskjellig, men vil også endre seg over tid. Det er viktig å sørge for at man også velger ting som appellerer til yngre mennesker, for det er som regel her man kan rekruttere nye medlemmer. Jeg har tidligere berørt uttrykket snittpris som enkelte tar litt for alvorlig. Snittpris er ment som et hjelpemiddel for å ha en peiling på hvilken prisklasse man kan operere innenfor. Enkelte foreninger klamrer seg til denne for hver eneste gevinst som handles, som om de balanserte på stram line. Tanken bak dette er at hvert enkelt medlem skal få like mye igjen for pengene sine, men resultatet kan ofte bli stikk motsatt. Et kunstverk kan ha forskjellig pris hos forskjellige kunsthandlere og på forskjellige steder, og dets framtidige verdi vil bestemmes av etterspørsel og hva som oppnås på auksjoner. Verdien av et kunstverk er ikke bare bestemt av en prislapp, den er like mye knyttet til de emosjoner det utløser hos betrakteren. Derfor kan man trygt handle ting som avviker fra snittprisen så lenge man sørger for at budsjettet holder til slutt.

Summa

Jeg avslutter der jeg begynte, med formålsparagrafen. Den er det viktigste verktøyet vi har, den skal ligge til grunn for all aktivitet i en bedriftskunstforening. Og ikke minst i en innkjøpskomité hvor den bør sitte i ryggmargen på medlemmene. Her er det veldig viktig å "stimulere til økt kunnskap og forståelse av god kunst". Å være medlem i en slik komité forplikter nemlig til å øke sin kompetanse. Dette kan man gjøre ved for eksempel å delta på RBRs seminarer, gå på Grafisk Verksted når de har åpent hus og i det hele tatt bruke de muligheter som tilbys. I tillegg bør man gå jevnlig på utstillinger, spesielt når det tilbys omvisning. Er man ute og reiser så krever ikke så stor innsats å sjekke om det finnes et godt kunstmuseum i nærheten, i de fleste byer i Europa kan man se stor kunst. Av og til sendes det gode programmer om kunst på NRK2, oftere på svensk TV1 og TV2 hvis man har tilgang. Bøker om kunst finnes det mye av, og om du ikke finner de i bokhandelen så kan jeg i alle fall til dette formålet anbefale internet. Vil du ikke kjøpe så har vi heldigvis gode bibliotek i dette landet. I tillegg finnes det også spesialiserte tidsskrift om kunst, noen har vært omtalt i RBR Rapport. En innkjøpskomité som på denne måten kan bygge opp sin kompetanse på kunst er den beste garantien for gode innkjøp. Selvfølgelig skal det foregå en viss rotasjon samtidig som man må søke å ha en god kontinuitet. Og det er like enkelt og like vanskelig som alt annet i livet. Lykke til!

Johann Zoffany: *The Tribuna at the Uffizi*, utsnitt

Ringenes billedskaper

De fleste kjenner Tolkiens 'Ringenes Herre', og mange har også utgaven fra 1993 som er illustrert av Alan Lee. Men vet du hvorfor Peter Jacksons filmatisering i mange henseender var akkurat slik som leserne hadde forestilt seg at det skulle være? Jo, fordi Alan Lee også var visuell designer for filmene og hadde avgjørende innflytelse på både dekor, kostymer og karakterer. Han laget femti malerier til boka, og når man ser i filmen at medlemmene av Ringenes Brorskap nærmer seg inngangen til Moria, er det som om Alan Lees maleri av den samme scenen er blitt levende.

Tekst: Berit Danielsen

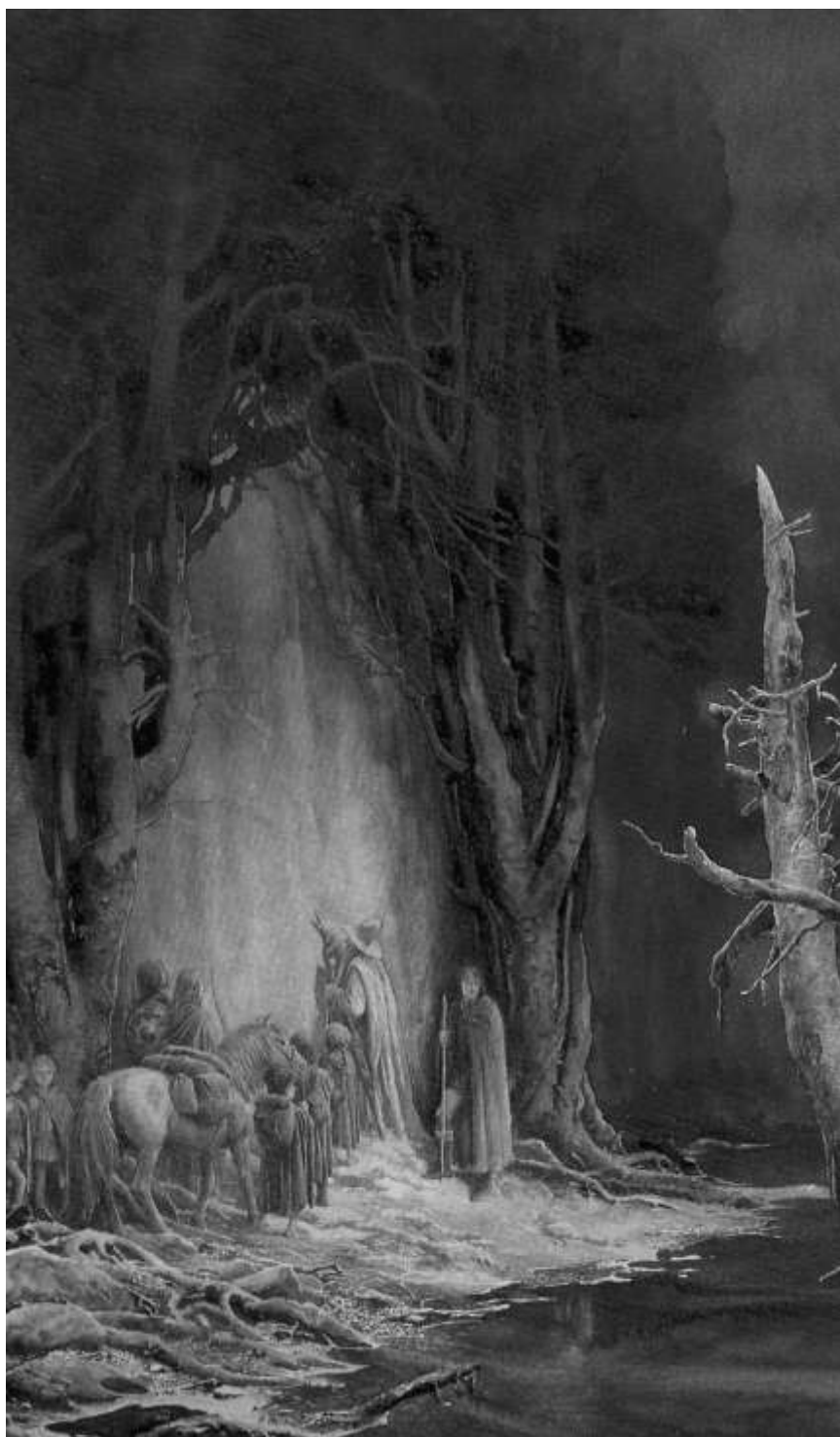
Alan Lee ble født i Middlesex, England, i 1947 og ble i ung alder interessert i myter og eventyr. Han studerte grafisk design ved Ealing School of Art, og i studietiden konsentrerte han seg om å illustrere keltiske og nordiske myter.

Etter eksamen i 1979 begynte han som frilans illustratør. Hans første oppdrag var for det meste bokomslag. Et ønske om å leve i et inspirerende landskap fikk ham til å flytte til Dartmoor i 1975. Tre år senere illustrerte han, sammen med Brian Froud, en stor samling folkeeventyr om feer som ble kalt 'Fairies'. Boka ble veldig populær og Alan var med dette etablert som en fremragende maler og illustratør. Hans suksess gjorde det mulig for ham å oppfylle et livslangt ønske: å illustrere 'The Mabinogin', en samling walisiske legender. Hans fremstilling av Olwen og Blodeoedd blir omtalt som spesielt vakre bilder.

I 1984 kom boka 'Castles' med David Day. I 1985 kom 'The Mirrorstone' av Michael Palin - den første boka som brukte hologram - den vant The Smarties Prize for innovasjon. Alan fortsatte så med 'The Moon's Revenge' av John Aitken i 1986 og 'Merlin Dreams' av Peter Dickinson i 1988. Flere bøker fulgte: 'Iliaden (Black Ships Before Troy)' av Rosemary Sutcliffe (1993), 'Tolkien's Ring' av David Day (1994) og 'The Wanderings of Odysseus' (1995).

Men det han er mest kjent for er altså illustrasjonene han laget til utgaven av 'Ringenes Herre' som ble utgitt i anledning Tolkiens hundreårsdag i 1992. I 1996 fikk han også i oppdrag å illustrere en ny utgave av 'Hobbiten'.

Siden den gang har han vært fulltids engasjert i de tre filmene om 'Ringenes Herre', med det resultat vi alle har sett. Filmene er akkurat slik som vi hadde tenkt oss, fordi Alan Lees illustrasjoner har vært med på å forme våre indre bilder av dette vidunderlige, eventyrlige landet og dets fantastiske skapninger.

f r a s t y r e t

Kjære RBR medlemmer

Hei alle kunstinteresserte RBR venner, nå er vi i gang med et nytt år, og styret vil presentere noen av de planlagte aktivitetene i 2005.

Først vil vi benytte anledningen til å fortelle litt om et meget vellykket kunstseminar på Utstein Kloster Hotell lørdag 12. og søndag 13. februar. Det var et fortreffelig vær denne helgen, noe som resulterte i problemer for flere av lysbildeforevisningene under foredragene. Bort sett fra dette minuset var det bare positive tilbakemeldinger fra deltagere og foredragsholdere. Hotellet serverte god mat og drikke, og reisen til og fra var behagelig og uten storm eller grov sjø i Boknafjorden (ref. tidligere seminar). Dette var også en viktig grunn for at styret i år valgte et seminarhotell på "fastlandet", slik at vi kunne velge vekk en mulig ubehagelig båttur for noen av seminardeltagerne. Vi fikk da også mange positive tilbakemeldinger om akkurat dette, noe som viser at vi gjør rett i å unngå den båtturen som vi i mange år har hatt både til Sauda og til Sand i Ryfylke.

RBRs kunstseminar februar 2005 ble et meget opplevelsesrikt seminar med totalt 7 forelesninger, et besøk på Utstein kloster, samt RBRs årsmøte. Alle foreleserne fikk veldig god kritikk og positive tilbakemeldinger fra seminardeltagerne. Det ble da også bestemt at både kunstkritiker Trond Borgen og Dr. art Frank Høifødt skulle benyttes som forelesere på RBRs foredragskvelder høsten 2005, noe de begge svarte positivt på. I tillegg hadde vi fordrag av både billedkunstneren Terry Nilssen-Love og smykkekunstneren Fie von Krogh. Begge leverte solide presentasjoner, og det er alltid spennende å få et innblikk i en kunstners utvikling, og bli presentert for arbeidsrutiner, teknikker, og andre spennende betrøelser om kunstnerlivet og forskjellige opplevelser som kan resultere i et kunstverk. Ja, vi reiste fornøyde og oppspilte fra Utstein Kloster Hotell, med viktige erfaringer og mer kunnskap i egen bagasje.

For 2005 har styret foreløpig lagt opp til følgende program:

- 14. april går turen til Nytorget i Stavanger, med omvisning på utstilling i Rogaland Kunstsenter, samt omvisning på Grafisk Verksted.
- 21. juni blir det busstur til Hå Gamle Prestegard, med omvisning og foredrag. En av utstillerne på Hå er Kjell Pahr Iversen.
- 8. til 11. september reiser RBR på studietur til München. Dette blir en stor opplevelse som flest mulig må benytte seg av å delta på.
- I oktober blir det omvisning og foredrag i forbindelse med Nikolai Astrup utstillingen på Rogaland Kunstmuseum.
- I okt./november gjennomføres det to foredragskvelder, hvor Trond Borgen og Frank Høifødt skal være forelesere.

Styret jobber også aktivt med å gjennomføre enda flere aktiviteter i dette jubileums år for RBR. I 2005 er RBR blitt 25 år.

På baksiden av denne utgave av RBR Rapport finner dere opplysninger om vår vervekampanje. Styret i RBR ønsker seg flere medlemmer, og vet at det er mange styremedlemmer i forskjellige bedriftskunstforeninger i Rogaland som trenger en paraplyorganisasjon som RBR, for å få hjelp til arbeidet i sin egen bedriftskunstforening. Styret i RBR ønsker i denne forbindelse å påpeke viktigheten av det arbeidet som styrene i bedriftskunstforeningene gjør for sin bedrift og for sine medlemmer. I dette arbeidet er RBR sin hjemmeside et viktig verktøy, og vi oppfordrer alle til å gå inn på www.bedriftskunstforeninger.no, og lese mer om hva RBR sier om å kjøpe inn kunst etc. RBR kan hjelpe både nye og gamle bedriftskunstforeninger med innkjøpskriterier, vedtektsforslag, administrative rutiner, osv.

Lykke til med kunståret 2005, og det arbeidet som skal utføres i din bedriftskunstforening!

Hilsen styret i RBR

Nye styremedlemmer i RBR

Jan Eikeland

Jeg jobber som avdelingsleder på Gilde Vest på Forus. Har vært her i 10 år og trives utmerket. Meldte meg inn i kunstforeningen i 1996 og i 2000 ble jeg valgt inn i styret. Formann samme sted fra 2003. Foreningen har snaue 200 medlemmer og dette antallet har holdt seg forholdsvis jevnt de siste 10 åra. Ellers er jeg gift med May og har en kjekk gutt på snart 9 år som vi adopterte fra Colombia. Ferie og helger tilbringes mye på hytten i Nesvåg i Sokndal kommune.

Ragnar Kveseth

Jeg ble medlem i Halliburtons kunstklubb Galleri H i 1999 og i 2004 ble jeg valgt inn i styret, første året ble en opplæringsprosess med besøk hos kunstnere og gallerier, innkjøp og arbeid med forberedelse til hovedtrekningen i foreningen. På slutten av 2004 fikk jeg en forespørsel om å være med i RBRs styre og syntes dette hørtas veldig interessant ut og takket ja til det. Jeg ble valgt inn i styret som styremedlem for 2 år og ser virkelig fram til en hektisk og spennende periode for RBR.

GRAPHIC ART

GRAFIKK-KURS PÅ NORSK GRAFISK MUSEUM

Sandvigå 24, god parkering ved Bjergstedkaien

Torsdag, 31. mars. kl 18.00, pris:195,- student/honnør 175,-

Foredrag ved kunstneren **KJELL PAHR-IVERSEN.**
Innføring i de grafiske kunster. Omvisning på museet. Bevertning.

Praktiske B-kurs uke 14. Inkluderer materiell og trykking av egne verk.

LINOSNITT, TRESNITT, KOLDNÅL

Billetter kjøpes på: www.by-porten.no
www.uis.no/graphicart
graphicartsb@hotmail.com

GALLERI *Amare*

- et av landets største private gallerier

- Etablert januar 1991
- Arrangert over 100 separatutstillinger
- 300m² utstillingsareal
- Representerer mer enn 200 kunstnere
- Eget innrammingsverksted
- Stor nettbutikk: www.galleriamare.no

Vanlige åpningstider (september - påske)

Mandag	kl 11-16
Tirsdag	kl 11-18
Onsdag	kl 11-18
Torsdag	kl 11-20
Fredag	kl 11-18
Lørdag	kl 11-15
Søndag	kl 12-16

Sommeråpningstider (påske - august)

Mandag	kl 11-16
Tirsdag	kl 11-16
Onsdag	kl 11-16
Torsdag	kl 11-18
Fredag	kl 11-16
Lørdag	kl 11-15
Søndag	stengt

Undergangen ved Rogaland Teater
Postadresse: Postboks 507 Sentrum, 4003 Stavanger
Tlf. 51 53 00 22 - Faks 51 56 15 75 - Mobil 906 85 575
Epost: carl.helge.hana@c2i.net

Galleri Amare - en utmerket samarbeidspartner for de lokale bedriftskunstforeninger. Vi besitter solid kompetanse og yter alltid topp service...

Foredrag og kåseri ved medlemsmøter.

Spesielle låneavtaler.

Gode betalingsordninger.

Åpent når det passer for dere.

Kunst
GALLERIET

Madlaveien 75
4009 Stavanger
Tlf. 51 52 30 70

kunstgalleriet.no

BILDEKUNST

KUNSTHÅNDVERK

RAMMEVERKSTED

åpningstider:
tirsd., torsd. 11–17
onsd., fred. 11–17
lørd., sønd. 12–16

Feil ramme- vilkår?

Hos Tore's rammeverksted
får du veiledning til
å velge rett ramme
til rett formål!

Åpningstider: 09.00–16.30
Torsdag fra kl. 09.00–19.00
Muségt. 38, 4010 Stavanger
Tlf. 51 56 72 72, Faks: 51 56 46 21

TOREs
RAMMEVERKSTED

Spesialforretning i

***kunstner-
materiell***

og

innramming

**RAMME
SERVICE A.S**
KUNSTMATERIELL - INNRAMMING

4016 Stavanger Telefax: 51 58 01 76

SALGSUTSTILLING
DØGNET RUNDT

WWW.NETTGALLERI.NO

60 KJENTE KUNSTNERE
1.000 BILDER
ALLTID OPPDATERT
STADIG NYHETER
OVERSIKTLIG OG LETT Å BRUKE
MEGET GOD MOTIVGJENGIVELSE
BESTILL DIREKTE FRA DIN PC
FULL RETURRETT EN SELVFØLGE

GULDEN KUNSTVERK

Guldenvn. 11 3053 Steinberg Tlf. 32 23 62 80
epost: salg@nettgalleri.no

ROGALAND
KUNSTSENTER
Nytorget

Velkommen til kunsthandel:

Billedkunst og kunsthåndverk fra vår kunstbutikk og våre skiftende utstillinger.

Ønsker dere omvisning eller foredrag - ta kontakt!

Tlf. 51 59 97 60

Åpningstider:

Mandag stengt Tirsdag, onsdag og fredag: kl. 10.00–15.00 Torsdag: kl. 10.00–19.00 Lørdag: kl. 12.00–16.00 Søndag: kl. 12.00–16.00

Labyrinth Press

– FORLAGET SOM KAN KUNSTBØKER OG GRAFIKK

Vi er et av landets ledende forlag på bibliofilutgaver med grafiske arbeider og kunstbøker. Med over 15 års erfaring fra salg av grafikk til Bedriftskunsthøyskolen, vet vi hva de fleste ønsker seg.

De fleste norske samtidskunstnere er representert hos oss.

Ta kontakt med Elisabeth Godøy for en uforpliktende visning eller nærmere avtale. Stikk gjerne innom våre kontorer dersom du er i Oslo.

Labyrinth Press, Skovveien 2, 0257 Oslo

Tlf. 22 55 02 05 Fax 22 55 01 68

Det levende galleriet

Ett naturlig sted å starte

- Ett godt utvalg til kunstforeninger - Vi tilbyr bedrifter en rekke aktiviteter og arrangementer, kan vi skreddersy en happening for din bedrift?

Velkommen til oss på Strandkaiaen!

Någen selle bilder,- me formidle kultur www.gallerisult.no

Åpningstider: mandag etter avtale, tirs/ons/fre 11.00 - 15.00,
tors 16.00 -19.00, lør/søn 11.00 - 17.00

Åpnet for kunstforeninger når dere kan komme, ring 51 53 93 95 for avtale.

galleriet

Pedersgt. 55 - 4013 Stavanger -
Tlf. 51 53 65 66.

Utenlandsk-kunst av bl.a. den internasjonalt
kjente COBRA-gruppen

*Åpningstider: Tirsdag og torsdag kl. 16.00–20.00.
Ring hvis ønske om avtale utenom åpningstider.*

Gunnar Tønnessen

GALLERI BRANDSTRUP

Vi har 30 års erfaring når det gjelder formidling av billedkunst på høyt nivå.

Vårt galleri samarbeider med det store flertall
av Norges mest markante samtidskunstnere.

Vi viser kunstnerens nyeste arbeider og setter vår ære i å
gi kunstforeningene den aller beste service og bistand.

Velkommen til visning og til våre utstillinger.

Solagt. 18 (ved lekeplassen på Madlaveien) Stavanger - tlf. 51 52 72 20 - fax 51 52 72 22
Daglig leder: Lise Flørli - tlf. priv. 51 52 85 54, mob. 900 75 028

Åpningstider i utstillingsperioden: onsdag og fredag 12–16, torsdag 12–19, søndag 12–17

Ellers etter avtale.

RAMMERIET

Forsøk oss!

Åpningstider:

Mandag–fredag 09.00–16.00
Torsdag 09.00–18.00
Lørdag 10.00–13.00

Ellers etter avtale på tlf. 51 52 22 23
eller priv. Ove, tlf. 51 53 11 12.

GALLERI G

Velkommen til å se vårt magasin av bilder.

Kontakt oss for å få tilsendt vår fargebrosyre, og for mer informasjon om galleriene.

Bestill gjerne tid til visning utenom åpningstiden.

Kreativ kvalitetsinnramming.
Vi har et av distriktets ledende rammeverksted.

Storgt. 44–46, Sandnes Tlf. 51 66 13 75 -
Kirkegt. 29 - 4007 Stavanger. Tlf. 51 89 48 18

keramikk • billedkunst • glass • skulptur • kunsthåndverk

åpningstider:

tir-fre 1200-1800
lør 1100-1500
søn stengt

utenom åpningstider,
tlf. 986 51 255

velkommen

hilsen
Eli Bente

www.neogalleri.no

nedre standgate 54
gamle stavanger
tel. 51 52 90 05

neo = frisk, ny, original, ung, siste nytt, nytenkende, trend, primært, ny bevegelse

B

BLI MEDLEM I RBR!

Som medlem i RBR får dere hjelp til å starte opp og drive en bedriftskunstforening.

Vi kan hjelpe med følgende:

- ✓ vedtektsforslag
- ✓ innkjøpskriterier
- ✓ adm. rutiner
- ✓ informasjon til egne medlemmer
- ✓ gjennomføring av årsmøte
- ✓ gjennomføring av trekningen
- ✓ andre aktiviteter

I tillegg tilbyr RBR interessante og lærerike foredrag, omvisninger på kunstutstillinger, kunstseminar, studietur, etc.

BLI MEDLEM DERE OGSÅ !

Logg deg inn på vår hjemmeside

www.bedriftskunstforeninger.no

og ta kontakt med oss